

30 Ιουνίου, 1992

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑ-
ΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ Δ/στές]

ANNON NAVIGATION CO LTD ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφσελιούσες - Αιτήτριες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφσεβλήτων - Καθ' ων η αίτηση.

(Αναβαρτητική Έφεση αρ. 930)

Φορολογία — Ο περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Φορολογικοί Διατάξεις) Νόμος αρ. 47/63 — Άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε, ειδικότερα με το άρθρο 6Α του τροποποιητικού νόμου αρ. 16/82 — Επιβολή μειωμένου, κατά 30%, φόρου χωρητικότητας για πλοία που ανήκουν σε Κυπρίους υπηκόους ή ημεδαπές εταιρείες — Το τεθέν ζήτημα ίσως ή, αντίστροφα, δυσμενούς μεταχείρισης των αλλοδαπών εταιρειών, και αυτών που ελέγχονται από Κυπρίους, εν όψει του άρθρου 28 του Συντάγματος — Τα πορίσματα της νομολογίας και η κρίση στην συγκεκριμένη περίπτωση — Η επιβάρυνση των αλλοδαπών εταιρειών δεν είναι αδικαιολόγητη — Ανάλυση — Η προηγούμενη της νέας ρύθμισης ισοπεδωτική υπαγωγή όλων των πλοιοκτητών εταιρειών σε ενιαίο φόρο, πιθανόν να εμφάνιζε πρόβλημα ασυμφωνίας με την αρχή της ισότητας.

Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή της ισότητας — Γενικά αποδεκτή η αρχή, πως ένα κράτος μπορεί να επιβάλλει βαρύτερη φορολογία σε αλλοδαπές εταιρείες — Αντιστοίχως αποδεκτό, ότι θα αντίκειτο στην αρχή της ισότητας η δυσμενής φορολόγηση ξένων εταιρειών μετά την χορήγηση σε αυτές αδείας χωρίς όρους προς διεξαγωγή επιχειρήσεως στη χώρα υποδοχής (υπόθεση Hannover Fire Ins. Co. v. Carr) — Η κυριότητα πλοίου όμως, δεν εξομοιώνεται με τη διεξαγωγή εργασιών σ' έναν τόπο.

Η αμφισβήτηση ενάπτιον της Ολομέλειας επικεντρώθηκε, ουσιαστικά στη συνταγματικότητα, του άρθρου 4 του περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Φορολογικοί Διατάξεις) Νόμου αρ. 47/63, όπως τροποποιήθηκε, και δη από το άρθρο 6Α του τροποποιητικού Νόμου αρ. 16/82, διατάξεις οι οποίες δεν διαπιστώθηκε πρακτικά να παρουσιάζουν πρόβλημα εναρμόνισής τους με το Σύνταγμα (άρθρο 28). Η προσβαλλόμενη πράξη - επιβολή φορολογίας χωρητικότητας στις αλλοδαπές πλοιοκτήτριες εφσελιούσες εταιρείες, ελεγχόμενες από Κυπρίους - είχε κριθεί ισχυρή και νόμιμη από συνταγματική ομοτιά, διαπίστωση που αμφισβητήθηκε και στα πλαι-

σει τις δύο αυτές έννοιες. Οι εφεσεύουσες είναι εγγεγραμμένες στον Παναμά και αναπτύσσουν τις δραστηριότητές τους στο εξωτερικό. Πέρα όμως απ' αυτό η αρχή δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής εδώ και για το λόγο ότι η αίτηση για εγγραφή των πλοίων υποβλήθηκε το 1985, όταν οι εφεσεύουσες γνώριζαν ήδη το ισχύον ρυθμιστικό πλαίσιο που διέπει το φόρο χωρητικότητας. 5

4. Είναι ορθόν πως σύμφωνα με το άρθρο 4(1) του Ν. 47/63 αντικείμενο του φόρου είναι κάθε Κυπριακό πλοίο. Όμως σύμφωνα με το εδ. 2 του ίδιου άρθρου υποκειμενο του φόρου χωρητικότητας είναι ο ιδιοκτήτης του πλοίου, ο οποίος και υπέχει νομική υποχρέωση καταβολής του. 10

Από τις παραπάνω σκέψεις προκύπτει ότι η έναντι των εφεσεύουσών εφαρμογή του άρθρου 6Α του ν. 16/82 δεν παραβιάζει την αρχήν της ισότητας.

Έφεση απορρίπτεται με έξοδα. 15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Hanover Fire Ins. Co. v. Carr [1926] 272 U.S. 494.

Αναφορά του Προέδρου της Δημοκρατίας αρ. 1/89, ημερ. 17/6/89.

Αναφορά του Προέδρου της Δημοκρατίας αρ. 2/89, ημερ. 29/8/89.

Συμβουλίου της Επικρατείας απόφαση υπ' αρ. 246/79. 20

Λανίτης v. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ. 1588.

Kansas City, Memphis & Birmingham Railroad Co. v. James P.

Stiles 242 U.S. 176.

Locomobile Co. of America v. Commonwealth of Massachusetts 246 U.S. 631. 25

Έφεση.

Έφεση κατά της απόφασης του Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Στυλιανίδης, Δ) που δόθηκε στις 8 Απριλίου. 1989 (Προσφυγή αρ. 51/86) με την οποία κρίθηκε ότι η φορολογία που καθορίστηκε για το 1986 από τον εφεσίβλητο διευθυντή του τμήματος εσωτερικών προσόδων ήταν, από συνταγματική σκοπιά, νόμιμη και ισχυρή. 30

Χρ. Κληρίδης, για τις εφεσεύουσες.

Γ. Λαζάρου, δικηγόρος της Δημοκρατίας Α' για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π: Την ομόφωνη απόφαση του δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Σ. Νικητάς.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ: Οι εφεσείουσες είναι αλλοδαπές εταιρείες, αλλά ελέγχονται από Κυπρίους. Έχουν εγγράψει πλοία στο κυπριακό νηολόγιο. Στο επίκεντρο της έφεσης τους βρίσκεται το άρθρ. 4 του περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Φορολογικοί Διατάξεις) Νόμου αρ. 47/63, όπως τροποποιήθηκε. Η επίμαχη τροπολογία επιτεύχθηκε με το άρθρο 6Α του τροποποιητικού νόμου αρ. 16/82. Ο πρωτόδικος δικαστής έκρινε ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού, με τις οποίες εξουσιοδοτείται η επιβολή φόρου χωρητικότητας σε κυπριακά πλοία, δεν εμφανίζουν πρόβλημα συνταγματικότητας κατά την εφαρμογήν τους έναντι των εταιρειών αυτών. Επομένως η φορολογία που καθορίστηκε για το 1986 από τον εφεσίβλητο διευθυντή του τμήματος εσωτερικών προσόδων ήταν, από συνταγματική σκοπιά, νόμιμη και ισχυρή.

Φόρος χωρητικότητας επιβάλλεται ετήσια σε κυπριακά πλοία σύμφωνα με τη φορολογική κλίμακα που εκτίθεται στον πίνακα του νόμου. Το Μέρος ΙΙ, που περιέχει την κρίσιμη διάταξη, υπήρξε αντικείμενο της τροποποίησης του 1982. Με τη νέα διάταξη τα πλοία που ανήκουν σε Κυπρίους υπηκόους ή ημεδαπές εταιρείες πληρώνουν μειωμένο φόρο χωρητικότητας κατά 30%. Αυτό όμως δεν ισχύει για εταιρείες που ιδρύθηκαν στην αλλοδαπή και βρίσκονται υπό τον έλεγχο Κυπρίων.

Θα ήταν χρήσιμο να έχουμε υπόψη το Μέρος ΙΙ του πίνακα, όπως διαμορφώθηκε μετά τη μεταβολή που υπέστη.

"Ανεξαρτήτως παντός εν τω παρόντι Πίνακι διαλαμβανομένου -

(α) εις περίπτωσιν Κυπριακού πλοίου ως τούτο καθορίζεται εν τη παραγράφω (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 5 των περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Νηολόγησις, Πώλησις και Υποθήκευσις Πλοίων) Νόμων του 1963-1982· και

5

(β) εις περίπτωσιν Κυπριακού πλοίου ως τούτο καθορίζεται εν τη παραγράφω (β) του ιδίου ως άνω εδαφίου επ' όσον το νομικόν πρόσωπον εις ό τούτο ανήκει ελέγχεται υπό Κυπρίων,

ο εν τω Μέρει I του παρόντος Πίνακος προνοούμενος φόρος χωρητικότητας καταβάλλεται μειωμένος κατά τριάκοντα τοις εκατόν (30%)."

10

Είναι στο σημείο αυτό σκόπιμο να διαβάσουμε τις πρόνοιες του άρθρου 5(1) των περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Νηολόγησις, Πώλησις και Υποθήκευσις Πλοίων) Νόμων του 1963-1982. Μας διευκρινίζουν τότε ένα πλοίο αποκτά την κυπριακή εθνικότητα.

15

"Ουδέν πλοίον θεωρείται Κυπριακόν πλοίον, εκτός εάν πλέον του ημίσεος των επί του πλοίου μεριδίων ανήκη κατά κυριότητα -

20

(α) εις Κύπριον·

(β) εις νομικόν πρόσωπον όπερ συνέστη και λειτουργεί συμφώνως τοις νόμοις της Δημοκρατίας, έχει δε την έδραν αυτού εν τη Δημοκρατία· ή

(γ) εις νομικόν πρόσωπον συσταθέν εκτός της Δημοκρατίας και ελεγχόμενον υπό Κυπρίων, εις την περίπτωσιν όμως ταύτην μόνον κατόπιν ειδικής εξουσιοδότησεως παρεχομένης υπό του Υπουργικού Συμβουλίου."

25

Η φράση "νομικόν πρόσωπον ελεγχόμενον υπό Κυπρίων" έχει την έννοιαν που της απέδωσε η παράγραφος (β) του Μέρους III του Πίνακα. Σημαίνει εταιρεία στην

30

5 οποία Κύπριοι κατέχουν τουλάχιστο το 51% του μετοχικού της κεφαλαίου. Ας σημειωθεί ότι οι εφεσείουσες προέβησαν σε εγγραφή πλοίων στο κυπριακό νηολόγιο κατόπιν ειδικής εξουσιοδότησεως όπως αναφέρεται στο άρθρο 51(γ) του Ν. 45/63.

10 Η πρωτόδικη απόφαση δέχθηκε ότι η νέα διάταξη, που θεσπίζει μείωση του φόρου χωρητικότητας υπέρ πλοιοκτητριών εταιρειών οι οποίες έχουν συσταθεί στην Κύπρο, δεν προσκρούει στην αρχή της ισότητας που καθιερώνει το άρθρο 28 του συντάγματος. Η δικαιολογία για τη ξεχωριστή μεταχείριση έγκειται, κατά την απόφαση, στις διαφορές που παρουσιάζουν οι ξένες εταιρείες σε διάφορους τομείς γενικά. Υπογραμμίζεται δε ιδιαίτερα πως η ιδιοκτησία πλοίων δεν συμπίπτει με τη διεξαγωγή 15 εργασιών στον τόπο. Με άλλα λόγια δεν έχουμε εταιρεία που λειτουργεί κάτω από τις ίδιες ή όμοιες συνθήκες μέσα στην επικράτεια έτσι ώστε η μεγαλύτερη επιβάρυνση των ξένων εταιρειών να συνιστά δυσμενή μεταχείριση.

20 Το σκεπτικό περιέχεται στην προτελευταία παράγραφο της πρωτόδικης απόφασης που είναι σκόπιμο να παραθέσουμε.

25 "The ownership of ships is different from the carrying out of business in the country, even upon licence. If two corporations, a local and a foreign, carry on business in ships they are in all respects same except of the origin of the one. In the present case a Cypriot and a Cypriot company have objective dissimilarity in respect of the social, economic and other aspects from a foreign company. The ownership of the ships is not an operation 30 or business in the country, is not the same as the carrying on of other business in the Republic."

35 Οι λόγοι της έφεσης διαμορφώθηκαν γύρω από την αρχή της ισότητας. Γενικά υποστηρίχθηκε ότι η συζητούμενη διάταξη είναι αντισυνταγματική, ως αντίθετη προς την πιο πάνω αρχή, γιατί καθιερώνει άνιση μεταχείριση ουσιαστικά όμοιων καταστάσεων. Ειδικότερα οι λόγοι

έφεσης συμπτύσσονται ως εξής:

(1) Το πρωτόδικο δικαστήριο δεν απέδωσε σημασία ή τη σημασία που έπρεπε στο γεγονός ότι κριτήριο για την επιβολή του φόρου είναι η χωρητικότητα του πλοίου και επομένως η διαφοροποίηση που στηρίζεται στην πλοιοκτησία - κύπριοι και κυπριακές εταιρείες από τη μιά και αλλοδαπές εταιρείες ελεγχόμενες από κύπριους από την άλλη - είναι άσχετη, αυθαίρετη και συνταγματικά ανεπίτρεπτη. 5

(2) Λανθασμένα διαχωρίστηκε η ιδιοκτησία πλοίων από τη διεξαγωγή εργασιών, που προβλήθηκε από το δικάσαν δικαστήριο σαν θεμιτός λόγος διάκρισης. Το συμπέρασμα ότι η κυριότητα πλοίου δεν συνιστά διεξαγωγή εργασίας στον τόπο είναι αβάσιμο, έχοντας υπόψη ότι το ουσιώδες στοιχείο είναι η κυπριακή εθνικότητα του πλοίου και η σημαία του. 10 15

(3) Το πρωτόδικο δικαστήριο παραγνώρισε ότι η διαφορετική και δυσμενής νομοθετική ρύθμιση που επηρεάζει τις εφεσείουσες έλαβε χώρα μετά την παραχώρηση άνευ όρων άδειας να εγγράψουν τα πλοία τους υπό κυπριακή σημαία. Η εισήγηση είχε σαν υπόβαθρο την αρχή που εφάρμοσε η Αμερικανική υπόθεση *Hanover Fire Ins. Co. v. Carr* (1926) 272 U.S. 494. 20

Ο δικηγόρος των εφεσείουσών αναφέρθηκε εκτεταμένα στην Κυπριακή και ξένη νομολογία για την ανίχνευση όλων των πτυχών που συνιστούν την έννοια της ισότητας, που όπως προελέχθη, προστατεύεται από το άρθρο 28 του Συντάγματος. Με ιδιαίτερη μνεία στη φορολογική δικαιοσύνη. Δεν θα παραφορτώσουμε το κείμενο με όλο αυτό το υλικό δεδομένου ότι οι απόψεις για την ισότητα με τη μορφή της ισονομίας, που μας ενδιαφέρει εδώ, συγκλίνουν και δεδομένου ότι έχουμε πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Δικαστηρίου. Στη Γνωμάτευση ημερ. 17/6/89 στην Αναφορά του Προέδρου της Δημοκρατίας αρ.1/89 διαγράφεται η σχετική τοποθέτηση της κυπριακής δικαιοσύνης: 25 30 35

5 "Η πάγια νομολογία μας, και αυτή των χωρών που έχουν ανάλογη πρόνοια με αυτή του Αρθρου 28 του Συντάγματός μας, δέχεται πως ένα νομοθέτημα μπορεί να κάμνει εύλογες διαφοροποιήσεις μεταξύ ατόμων, τάξεων ατόμων ή καταστάσεων εφόσον δικαιολογούνται από τις εγγενείς διαφορετικές περιστάσεις πραγμάτων που ισχύουν για αυτές. Η αρχής της ισότητας όμως ρητά απαγορεύει τις αυθαίρετες διακρίσεις. Το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στους λόγους σκοπιμότητας 10 ούτε διερευνά τη σοφία του νομοθετήματος."

Ειδικότερα από τη νομολογία προκύπτει ότι

15 "Όταν η ομοιογένεια μεταξύ πραγμάτων, της θέσεως ή των περιστάσεων ατόμων είναι τόσο μεγάλη ώστε να συνθέτουν ομάδα ατόμων ή υποκειμένων με βάση κοινό παρονομαστή ομοιογένειας ο νομοθέτης έχει την διακριτική ευχέρεια να ταξινομήσει τα πράγματα ή τα υποκείμενα του δικαίου σε ξεχωριστή κατηγορία και να προβεί σε νομοθετικές ρυθμίσεις διάφορες από εκείνες που ισχύουν για άλλες συγγενικές αλλά όχι ομοιογενείς 20 κατηγορίες προσώπων ή πραγμάτων. Τόσο η συμπερίληψη πραγμάτων ή ατόμων σε ομοιογενή κατηγορία όσο και οι διακρίσεις που γίνονται στα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις ατόμων πρέπει να έχουν, όπως ορίζει η νομολογία, λογικό έρεισμα το οποίο να πηγάζει από 25 την ομοιότητα ή διαφορές μεταξύ των πραγμάτων ή των φορέων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων."

(Αναφορά του Προέδρου της Δημοκρατίας αρ. 2/89 ημερ. 29/8/89)

30 Έχουμε τη γνώμη ότι η επιβολή επιβάρυνσης κατά 30% σε αλλοδαπές εταιρείες όπως οι εφεσείουσες, έστω και αν δεν προβλεπόταν από τον προϋκφιστάμενο κανόνα δικαίου, δεν είναι αδικαιολόγητη. Ο τρόπος ρύθμισης του θέματος έχει σταθερό και αντικειμενικό έρεισμα που εντοπίζεται κυρίως στη φύση της νομικής προσωπικότητας των 35 εταιρειών που βαρύνονται με το φόρο χωρητικότητας. Αντίθετα, η προηγούμενη ισοπεδωτική υπαγωγή όλων των

πλοιοκτητριών εταιρειών σε ενιαίο φόρο, ανεξάρτητα από τη συγκρότησή τους, πιθανό να εμφάνιζε πρόβλημα ασυμφωνίας με την αρχή της ισότητας στο βαθμό που απέληγε σε ίση μεταχείριση ανόμοιων καταστάσεων.

Η νέα ρύθμιση του άρθρου 6 Α του ν. 16/82 λαμβάνει υπόψη τις εγγενείς διαφορές και ιδιαιτερότητες ανάμεσα στις δύο μορφές εταιρειών. Εν πρώτοις διέπονται από διαφορετικά νομοθετικά καθεστώτα. Οι αλλοδαποί οργανισμοί βρίσκονται έξω από το βεληνεκές του εσωτερικού δικαίου περί εταιρειών που ρυθμίζει τη μορφή, διάρθρωση και οργάνωση των εθνικών εταιρειών. Πρόσθετο επιχείρημα προς την κατεύθυνση αυτή παρέχει το γεγονός ότι διαφέρει η ιδιοκτησία μετοχικού κεφαλαίου ως και η διάρθρωση του. Πέρα απ' αυτό είναι και το στοιχείο της έδρας. Οι Κυπριακές εταιρείες σε αντίθεση με τις αλλοδαπές έχουν την έδρα τους στην Κύπρο με όλα τα ευεργετήματα που συνεπάγεται η παρουσία αυτή για τον τόπο. 5
10
15

Το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αρ. 246/79 απόφασή του, έκρινε ότι η επιλογή του νομοθέτη να προβεί σε διαφορετική ρύθμιση με βάση τις διαφορές που υφίστανται μεταξύ εταιρειών διαφορετικού τύπου κινήθηκε μέσα στα όρια της αρχής της ισότητας. Παραθέτουμε τη σύνοψη: 20

"Το άρθρο 6 α.ν. 543.68 (ως αντικ. δι' άρθρο 4 ν.δ. 848/71) καθιερού μεν ευνοϊκήν φορολογικήν μεταχείρισιν των υπό μορφήν ΑΕ ή ΕΠΕ λειτουργούντων ξενοδοχείων έναντι των ατομικών ή των υπό μορφήν προσωπικών εταιρειών λειτουργούντων, πλήν όμως η τοιαύτη διάφορος μεταχείρισις δεν είναι αδικαιολόγητος, και, συνεπώς, δεν αντίκειται εις την αρχήν της ισότητας, εν όψει των διαφορών των υφισταμένων μεταξύ των ως άνω μορφών οργανώσεως επιχειρήσεων και του υπό του νόμου επιδιωκομένου σκοπού βελτιώσεως της οργανώσεως και λειτουργίας των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, προς όφελος του τουρισμού και της οικονομίας εν γένει." 25
30
35

Παραπέμπουμε επίσης στην απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου Λανίτης v. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ. 1588, που εγκρίνει το διαχωρισμό ανάμεσα σε δημόσιες και ιδιωτικές εταιρείες.

- 5 Υπάρχει ένα συνδυαστικό στοιχείο ανάμεσα στους λόγους έφεσης, όπως θα διαφανεί από την παρακάτω σύντομη ανάπτυξη. Είναι γενικά αποδεκτή η αρχή πως ένα κράτος μπορεί να επιβάλει βαρύτερη φορολογία σε αλλοδαπές εταιρείες για το προνόμιο να διεξάγουν εργασία στα όρια
- 10 της επικρατείας του. (Βλέπε *Basu Commentary on the Constitution of India*, τόμος Β, σελ. 262, *Kansas City, Memphis & Birmingham Railroad Co. v. James P. Stiles* 242 U.S. 176, *Locomotive Co. of America v. Commonwealth of Massachusetts* 246 U.S. 631.) Παράλληλα έγινε δεκτό ότι
- 15 θα αντέκειτο στην αρχή της ισότητας και δεν θα ήταν συνταγματικά επιτρεπτή η φορολόγηση ξένων εταιρειών πάνω σε δυσμενή για αυτές βάση μετά που τους δόθηκε χωρίς όρους άδεια και αφέθηκαν να οικοδομήσουν την επιχείρησή τους στη χώρα που τις φιλοξενεί. Αυτή είναι η
- 20 αρχή που εφάρμοσε η υπόθεση *Hanover Fire Ins. Co.*, ανωτέρω.

- Ο πρωτόδικος δικαστής διέκρινε την παραπάνω υπόθεση με την αιτιολογία ότι η κυριότης πλοίου δεν εξομοιώνεται με τη διεξαγωγή εργασιών σε ένα τόπο. Το εύρημα είναι πιστεύουμε απρόσβλητο. Καμιά ερμηνευτική
- 25 διάταξη δεν μπορεί να συνταιριιάσει τις δύο αυτές έννοιες. Οι εφεσελουσες είναι εγγεγραμμένες στον Παναμά και αναπτύσσουν τις δραστηριότητές τους στο εξωτερικό. Πέρα όμως απ' αυτό η αρχή δεν μπορεί να τύχει εφαρμο-
- 30 γής εδώ και για το λόγο που ανέφερε ο κ. Λαζάρου, ότι η αίτηση για εγγραφή των πλοίων υποβλήθηκε το 1985, όταν οι εφεσελουσες γνώριζαν ήδη το ισχύον ρυθμιστικό πλαίσιο που διέπει το φόρο χωρητικότητας.

Ο εναπομείνας λόγος έφεσης είναι επίσης αβάσιμος.

- 35 Είναι ορθόν πως σύμφωνα με το άρθρο 4(1) του Ν. 47/63 αντικείμενο του φόρου είναι κάθε Κυπριακό πλοίο.

Όμως σύμφωνα με το εδ. 2 του ίδιου άρθρου υποκείμενο του φόρου χωρητικότητας είναι ο ιδιοκτήτης του πλοίου, ο οποίος και υπέχει νομική υποχρέωση καταβολής του.

Από τις παραπάνω σκέψεις προκύπτει ότι η έναντι των εφεσειουσών εφαρμογή του άρθρου 6 Α του Ν. 16/82 δεν παραβιάζει την αρχή της ισότητας. 5

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.